

PRIPRAVA BESEDIL ZA OBJAVO

Revija *Keria* objavlja razprave, prevode, didaktične prispevke o pouku latinščine in grščine, ocene in poljudne prispevke z vseh področij latinskih in grških študijev. Izhaja dvakrat letno. Prispevke sprejemamo na naslov keria@dahs.si. Če uredniki ne določijo drugače, je treba na naslov uredništva poleg elektronske različice poslati tudi iztis.

O objavi prispevkov odloča uredniški odbor. Prispevki za rubriko »Razprave« si morajo pred objavo pridobiti pozitivni recenziji dveh anonimnih recenzentov. Uredniški odbor ju izbere izmed strokovnjakov za področje, ki ga obravnava članek, ocenita pa znanstveno izvirnost ter vsebinsko in jezikovno ustreznost besedila. Pripombe recenzentov avtorju posreduje uredništvo.

1. OBLIKOVANJE BESEDILA

a) Pisava in oblika strani

Prispevki naj bodo v formatu MS Word, v pisavi Times New Roman 12, opombe pa v Times New Roman 10. Besedilo naj bo levo poravnano, odstavki pa zaradi preglednosti ločeni z vrstico presledka, brez zamikanja v prvi vrstici. – Grško besedilo naj bo načeloma v pisavi Odyssea Unicode, v vsakem primeru pa v pisavi, ki temelji na sistemu Unicode.

Standardni razmik med vrsticami je 1,5; izjema so opombe in od besedila ločeni citati, kjer je razmik 1.

b) Narekovaji in umeščanje citatov v besedilo

Pri dobesednem navajanju se uporabljajo »dvojni srednji« narekovaji.

Če gre za navajanje znotraj navedka, se rabijo (po možnosti zaobljeni) 'enojni zgornji' narekovaji.¹

¹ V redkih primerih, ko se znotraj navedka v navedku pojavi še en navedek, se pri tem spet uporabijo »dvojni srednji« narekovaji, pri še

Ena se je obrnila k njemu in zaničljivo vprašala: »Kakšna 'obljuba'?»

Z narekovaji so opremljeni krajši citati, vključeni v besedilo. Daljši citati so brez narekovajev ter zgoraj in spodaj ločeni od ostalega besedila z vrstico presledka, na levi pa je odmik od roba strani 1,25 cm.² – Od besedila so na ta način lahko zaradi preglednosti ločeni tudi krajši citati (zlasti verzi, citati v dveh ali več odstavkih, pisma s pozdravom/podpisom, sezname in podobno).

Daljši citati v tujem jeziku morajo biti obvezno opremljeni s prevodom.

Številka opombe pod črto se v besedilu piše stično;⁹ če je za besedo stično ločilo (pika,⁹ vejica, dvopičje, zaklepaj, lahko tudi v kombinacijah itd.),⁹ se opomba piše za ločilom in ne pred njim.⁹

c) Uporaba kurzive

Brez kurzive so navedki v tujem jeziku, tudi v grščini in latinščini, ki so označeni drugače, torej so opremljeni z narekovaji ali postavljeni ločeno od besedila.

V kurzivi so posamezne besede ali krajše fraze v tujem jeziku; če jim sledi prevod, je v oklepaju ali narekovajih in brez kurzive.

Namesto besede *pécher* (grešiti) je pomotoma uporabila *pêcher* (ribariti).

V kurzivi navajamo tudi naslove knjig.

Pri stari grščini kurzive iz tipografskih razlogov ne uporabljamo.

redkejšem navedku znotraj tega spet 'enojni zgornji' in tako *ad infinitum*. – »Ne govori neumnosti,« je rekel. »Trditi, da 'Mislim, kar rečem' pomeni isto kot 'Rečem, kar mislim,' bi pomenilo biti prav tako zmeden kot Alica na čajanki pri norem klobučarju. Spomni se, kaj ji je rekel klobučar: 'Še malo ni isto! Z isto pravico bi lahko rekel, da pomeni »Vidim, kar jem« isto kot »Jem, kar vidim«!'«

² V Wordu to dosežemo z ukazom »povečaj zamik« (ikona ).

č) Struktura člankov za rubriko »Razprave«

Na začetku članka za rubriko »Razprave« naj bo izvleček v slovenščini in angleščini. Izvleček naj ne presega 15 vrstic.

Če je prispevek členjen s podpoglavji, so lahko vmesni naslovi neoštevilčeni ali oštevilčeni z rimskimi številkami. Kadar ima članek več kot eno raven podnaslovov, naj bo hierarhija jasno razvidna. Decimalno številčenje uporabljamo samo pri člankih z zapleteno hierarhijo podnaslovov.

Povzetek v enem od svetovnih jezikov naj sledi bibliografiji. Zaželen je obsežnejši povzetek (vsaj 1 stran) z jasno ekspozicijo problema, sumarnim povzetkom dosedanjih raziskav in izvirnimi zaključki.

2. NAVAJANJE VIROV IN LITERATURE

Pravila za citiranje v reviji *Keria* se opirajo na *Chicago Manual of Style* (v nadaljevanju CMS), ki velja za enega najbolj razširjenih in dodelanih redakcijskih priročnikov. Najopaznejša značilnost sloga CMS je navajanje naslova fizične bibliografske enote, torej knjige oziroma revije, v *kurzivi*, medtem ko se naslovi njihovih sestavnih delov, torej poglavij ali člankov v knjigi, reviji ali zborniku, navajajo »v narekovajih.«

CMS ločuje dva sistema navajanja referenc, sistem z navajanjem avtorja in (po potrebi skrajšanega) naslova v opombah ter sistem z navajanjem avtorja in letnice v glavnem besedilu. Revija *Keria* sledi prvemu.

Prispevki z večjim številom referenc (to velja zlasti za rubriko »Razprave«) imajo na koncu seznam del z vsemi bibliografskimi podatki, zato v sprotnih opombah zadostuje avtorjev priimek s po potrebi skrajšanim³ naslovom dela in stran, na katero se opomba sklicuje:

³ Skrajšujemo zlasti naslove, ki imajo več kot pet besed ter se v opombah navajajo večkrat; ko se v opombi pojavi prvič, naslov navedemo v celoti. V skrajšanem naslovu ohranimo začetne ali ključne

Kastelic, *Umreti ni mogla stara Sibila*, 66.
Škiljan, »Antika pred izginotjem,« 166.
Simoniti, »Über die *Responsio*,« 55.⁴

Sledijo osnovna navodila za sestavljanje končne bibliografije. Pomoč pri kompleksnejših bibliografskih enotah je na voljo v omenjenem priročniku,⁵ dostopnem v knjižnicah in na spletu. V slovenščini je zelo natančen pregled tega sistema pripravil Robert Petkovšek; tudi njegov prikaz je dostopen na spletu.⁶

a) Knjiga

- en avtor

Kastelic, Jože. *Umreti ni mogla stara Sibila: Prešeren in antika*. Ljubljana: Modrijan, 2000.

- dva avtorja ali več

Južnič, Rudolf in Silvo Kopriva. *Latinska slovnica*. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1952.

Priimek je pred imenom samo pri prvem avtorju v končni bibliografiji, pri ostalih za to ni potrebe. – Če so avtorji več kot trije, za prvim v opombi stoji kratica et al.; v končni bibliografiji so navedeni vsi.

besede izvirnega naslova. Navajamo ga bodisi v kurzivi bodisi v narekovajih, prav kot izvirni naslov. – V angleščini se v skrajšanem naslovu izpušča člen (*a, the*). Pri jezikih, ki uporabljajo sklone, se ohranjajo členi, ki vplivajo na ključno besedo v skrajšanem naslovu.

⁴ Če je skrajšani citat vrinjen v stavek, ga zaključimo z vejico, npr. Simoniti, »Über die *Responsio*,« 55, omenja tudi ...

⁵ University of Chicago Press, *The Chicago Manual of Style*, 15. izd. (Chicago: University of Chicago Press, 2003).

⁶ Trenutno pod naslovom www.teof.uni-lj.si/obrazci/citiranje.pdf. Petkovškov pregled se sicer osredotoča na sistem citiranja v besedilu (avtor–letnica), vendar dosledno vključuje tudi primere za citiranje v opombah in bibliografiji; poleg tega obravnava številna bibliografska načela, ki so obema sistemoma skupna.

- urednik, prevajalec, sestavljalec namesto avtorja

Kokole, Metoda, Barbara Murovec, Marjeta Šašel Kos in Michael Talbot, ur. *Mediterranean Myths from Classical Antiquity to the Eighteenth Century*. Ljubljana: ZRC, 2006.

- urednik, prevajalec, sestavljalec poleg avtorja

Finley, Moses I. *Antična in moderna demokracija*. Prevod Borut Cajnko. Ljubljana: Krtina, 1999.

- knjiga v zbirki

Gantar, Kajetan. *Antična poetika*. Literarni leksikon 26. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1985.

- poglavje ali podoben (naslovljen) del knjige

Škiljan, Dubravko. »Antika pred izginotjem.« V: *Antika za tretje tisočletje*, ur. Maja Sunčič in Brane Senegačnik, 165–70. Ljubljana: ZRC, 2004.

- uvod, predgovor, spremna beseda ali podoben (nenaslovljen) del knjige

Dular, Janez. Predgovor v: *Zakladi tisočletij: Zgodovina Slovenije od neandertalcev do Slovanov*, ur. Dragan Božič in Janez Dular, 5. Ljubljana: Modrijan, 1999.

b) Članek v reviji

Simoniti, Primož. »Über die *Responsio contra Apologiam Melanchthonis*, ein wiedergefundenes Werk des Augustiner-Eremiten Bartholomaeus Arnoldi von Usingen.« *Augustiniana* 25 (1975): 48–57.

Če znotraj letnika navajamo tudi številko, stoji ta med letnikom in letnico:

Vrečko, Janez. »Problem krivde pri Ojdipu in Josefu K.« *Keria* 4, št. 1 (2002): 27–54.

c) Recenzija knjige, predstave ali drugega dogodka

Kocijančič, Gorazd. »Vse nas čaka samota teh starcev, le v drugačni obliki.« Recenzija knjige *Izreki svetih starcev*, prevod Jasna Hrovat. *Delo*, 14. 4. 2003.

č) Prispevek na strokovnem ali znanstvenem srečanju

Špelič, Miran. »Sveto pismo kot temelj oznanila in teologije cerkvenih očetov.« Prispevek na Teološkem simpoziju Cerkev na Slovenskem, Veržej–Ljubljana–Miren–Maribor–Celje, 10.–12. 4. 2007.

d) Spletna stran

Spletni viri, sorodni tiskanim, – denimo članki v spletnih revijah, – se navajajo kot tiskani, le da je zraven URL permanentnega tipa. Datum dostopa načeloma ni potreben, saj ga je za nazaj praktično nemogoče preveriti.

Zaradi učinkovitosti spletnih iskalnikov je ostale spletne strani smiselno citirati kar med besedilom (»Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani na svoji spletni strani navaja, da ...«), tudi v končni bibliografiji se jih običajno ne navaja. Spodaj je kljub temu na voljo nekoliko bolj formaliziran zgled; če je res nujno, se datum dostopa navaja v oklepaju za URL, kot je razvidno.

Žbontar, Matjaž. »Brižinski spomeniki.« Narodna in univerzitetna knjižnica.
<http://www.nuk.uni-lj.si/bs.html> (obiskano 1. 3. 2008).

e) Latinski in grški avtorji

Klasične avtorje je mogoče navajati med besedilom ali v opombah.

Številke knjig, odstavkov, vrstic ipd. se zapisujejo z arabskimi števki, ločenimi s pikami brez presledka; pri redkih avtorjih je v rabi drugačen sistem (denimo črke).

Ovidij, *Umetnost ljubezni* 1.59.
Aristotel, *Metafizika* 3.2.996b5–8; Platon, *Država* 360e–361b.

Imena klasičnih avtorjev in naslove del v glavnem besedilu praviloma navajamo v neokrajšani poslovenjeni obliki. Naslove del lahko navajamo tudi v latinski obliki, če je ta boljše prepoznavna (npr. Ovidij, *Amores*).⁷ Če gre za avtorja enega samega dela, lahko naslov izpustimo (npr. Tukidid, Livij). Manj pomembne navedbe mest, zlasti v opombah (npr. spisek paralelnih mest ipd.), imajo lahko okrajšano obliko. Za grške pisce pride v poštev seznam okrajšav v Liddell–Scott–Jonesovem slovarju (xvi–xlv), za latinske seznam v *Oxford Latin Dictionary* (ix–xx). Okrajšavam se je smiselno izogniti, ko gre za izpuščanje manj kot treh črk in ko bi lahko prišlo do dvoumnosti (Hiponaks/Hiparh, Aristotel/Aristofan ...).

Thuc. 2.40.2–3

Pindar, *Isthm.* 7.43–45.

Kadar gre za sklicevanje na točno določeno izdajo, jo v končni bibliografiji navajamo pod imenom urednika:

Morton Braund, Susanna, izd. *Juvenal and Persius*. Loeb Classical Library 91.⁸ Cambridge, MA: Harvard University Press, 2004.

Shackleton Bailey, D. R., izd. *Q. Horati Flacci opera*. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Stuttgart: B. G. Teubner, 1985.

Martin, R. H., izd. *Terence: Adelphoe*. Cambridge Greek and Latin Classics. Cambridge: Cambridge University Press, 1976.

Barelli, Ettore, izd. *Decimo Giunio Giovenale: Satire*. 8. izd. Uvod Luca Canali, prevod in komentar Ettore Barelli. BUR Classici Greci e Latini. Milano: Rizzoli, 2004.

Facer, G. S., izd. *Erasmus and his Times: A Selection from the Letters of Erasmus and his Circle*. London: Bell & Hyman, 1951. Reprint Bristol: Bristol Classical Press, 1988.

⁷ Velja tudi za grška besedila, npr. Plutarh, *De sera numinis vindicta*.

⁸ Navajanje zbirke lahko tudi izpustimo; če bo za bralca podatek koristen, jo je kljub temu smiselno navesti.

f) Prispevki brez končne bibliografije

Pri strokovnih in esejskih prispevkih, ki imajo majhno število referenc, končna bibliografija ni potrebna. Citiramo sproti v opombah. Ko delo citiramo prvič, navedemo vse bibliografske podatke; če se pojavi še enkrat, ga navedemo v skrajšani obliki (gl. zgoraj). Prvi citat ima podobno vlogo kot enota v končni bibliografiji, vendar je del besedila, zato ima nekoliko drugačno obliko:⁹

... tako tudi Jože Kastelic, *Umreti ni mogla stara Sibila: Prešeren in antika* (Ljubljana: Modrijan, 2000), 66, ki navaja ...

... z drugačnimi argumenti Primož Simoniti, »Über die *Responsio contra Apologiam Melanchthonis*, ein wiedergefundenes Werk des Augustiner-Eremiten Bartholomaeus Arnoldi von Usingen,« *Augustiniana* 25 (1975): 55, ki omenja ...

... prim. Dubravko Škiljan, »Antika pred izginotjem,« v: *Antika za tretje tisočletje*, ur. Maja Sunčič in Brane Senegačnik (Ljubljana: ZRC, 2004), 166.

⁹ Deli bibliografske enote *niso prekinjeni s piko*, temveč z vejico, da jih lahko vključimo v stavek; *ime stoji pred priimkom*, saj ni potrebe po abecednem urejanju; vsi podatki razen avtorja in naslova so v *oklepaju*.